

Köksal Kırlioğlu

- Őiirler -

Yayın Tarihi:

1.7.2009

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

***Âşık'ın sesi(triyole)**

Âşık sesi, maşuk un şavkına terk-i candır
Olamazdı izahat, O yoktan yaradandır.

Cemiyetleri aydın etmez, hilal gecede
Fakat olur, aydınlık, doğru kandil hecede
Fezayı aydın eden yıldız, lal neticede
Âşık sesi, maşuk un şavkına terk-i candır.

Şekerde kötü gelir, şıraya doyan şerbette
Tat dediğin bilinmez ki, dil olmazsan hakikatte
Taa ki yoğrulursunda, o şayan keramette
Olamazdı izahat, O yoktan yaradandır.

Köksal Kırlioğlu

*Çiçekdağ'a ve çiçeklere

Lâle, sim, menekşe
Oluverip, gonca
Açmadı mı böyle başka
Lâle, sim, menekşe.

Sarılgan, sarmaşık
Bir kūs, bir barışık
Sarmadı mı böyle, âşık
Sarılgan, sarmaşık.

Leylak, hanımeli
Kokla, gör bu hali
Görmedin mi, böyle deli
Leylak, hanımeli.

Gül, nergiszambağı
Uzak, Çiçekdağ'ı
Kopmadı mı, gönül bağı
Gül, nergiszambağı.

K.KİRLİOĞLU

*** *****

Tam üç yıl yol ettim Çiçek Dağı'nı
Görmedim sılamın bahçe bağını.
Ana, baba, kardeş yurt hasretiyle
Gurbette geçirdim ömrün çoğunu.

Zübeyde GÖKBULUT

*****

Uzak kaldık, dumanından tozundan,
Haber gelmez baharından yazından,
Kardeş küsmüş göç eylemiş sıladan,
On yıldır ayıryım, Çiçekdağı'ndan.

Vatanım, toprağım, deli ırmağım
Senden gayrısını toprak saymadım
Ankara'dır şimdi, meskenim yurdum
On yıldır ayıryım Çiçekdağı'ndan.

Keklik Ali tepesinden Yerköy'e baksam
Otursam amcama bir türkü yaksam
Halama, dayıma selam yollasam
On yıldır ayıryım Çiçekdağı'ndan.

Tekmile KİRLİOĞLU

Köksal Kırılıoğlu

*Döngü

Yazdan sonra gazel olur
Ne eksen de bahar ile
Umut, belki güzel olur
Fakat açmaz, kahr ile.

Yıllar olmuş döner, zaman
Mevsim geçer, sıra ile
Gelir gurbet, döngü zaman
Tanır yüzün, kara ile.

Gerçek sevda, göz'e gelir
Bellî olur, bakış ile
Turnam döner, yaz'a gelir
Gölde yüzer, akış ile

Kanadın şen, dostun rüzgâr
Geçişince, dağlar ile
Gel ey gurbet, doysun rüzgâr
Gitme, özge çağlar ile.

Gökyüzüne baka durur
Yel gözlerim geçmen ile
Bir birini sara durur
Bir uçarı, göçmen ile.

Beklemek zor, turnam gitmiş
Küse kalmış, hazan ile
Kuruyana, hicran birmiş
Yâr hasreti, talan ile.

Bilir misin bahar neydi
Ötö duran, kuşlar ile
Düşen dala, bahaneydi
Gonca açmak, yaşlar ile.

Köksal, sana eğin verdi
Sorma kalır canlar ile
Gönül,yâra esin verdi
Sanma birdi sonlar ile.

Köksal Kırılıoğlu

*Kimlik

Kalemi tut, yaz, elim
El'e mahkûm bedenim
Bu vücutta, sır, benim
Ay aynacık, ben kimim?

Bir hiçten kopup geldim
Varlıktan, varlık aldım
Her varlık biraz benim
Ver veririz, can, kimin!

Yaşam uzun bir yoldur
Ak, bir ak, bir karadır
Maskede giz yüzedir
Bak bakalım, dün, kimim?

Renk şaşma, toprak haki
Yazıdır, bu alnındaki
Bürünen yatar baki
Sar sarmala, sev, kimim?

Bir gayretle çalışır
Can içinde karışır
Her zorluğa alışır
Küs küsme, vah kimim!

Durmaz insan dövüşür,
Neden bilmez savaşır,
Elbet bir gün kavuşur
Bul buluştur, sar, kimim!

Bu aşk bir meşk hazanı
Bu can bu kan pazarı
Ha, kaz ha, kaz mezarı
Gel gelelim, seç, kimim!

Köksal Kırlioğlu

***Tut elimi**

Bir gemidedir aklım, deryalar gezdiririm
Cefa ile kendimi, kendimden bezdiririm
Şımarıp taş atar, kurdu kendim azdırırım
Gel gül, gel ey dostum, gel al dalım, tut elimi.

Çavga tanımam ki, tanıyayım kırdıranı
Öç değil mi, suçsuzu yerden yere çaldıranı
İnsandır; insanın, tutup elden kaldıranı
Gel gül, gel ey dostum, gel al dalım, tut elimi.

Köksal Kırılıoğlu

***Tümden gelim**

Bir sual vardı, tüm âlem-e sordum
Çirkini yerip, güzeli kem-e yordum.
Her şeyi güzel düşünmekmiş, bilmek
Ben bilge güzeli, Mevla'dan gördüm.

Bir acayip gamdır içen, içene
Beyhudeye eller açan, açana.
Döner, sanki sazda pervane âşık
Ben aşkta sefayı, Mevla'dan gördüm.

Yoldan geçen, tanışsız yabancı
Uzak gören, taşımaz öz bilinci.
Az ama aramız, mesafe ne çok
Ben kulda arayı, Mevla'ya gördüm.

Bir daha git, seni her gün kovana
Ne ikram edilir, sana can-ı verene.
Viran heyhat, dünya esir silaha
Ben sulh de sevişi, Mevla'da gördüm.

Köksal Kırlioğlu

At arabaları

At arabaları, yollarda
Sesleri, nalların
Uğultusu
Başımızın
Ağır
Tekerlekleri, döndürerek
Bedenimizin
Tam, ortasından
Ve sesleri
Zillerin
Ve atların
Rüzgârla, savrulan yeleleri.
Kurşuni,gökyüzünün altında
Çizip, geçen
Yolları
Çizip, geçen
Çamurları
Çizip,geçen
Ha
Tı
Ra
La
Rı...

Köksal Kırlioğlu

Ceylan ile avcı (Sesli manzum hikâye 'aks')

Avcı ceylanı gözler, gözler ceylan, avcıyı
Koşa koşa atlarlar, çalıdan koşa koşa.

Ölecek bilirler, biri; bilirler ölecek.
Bilir ki avcı; ceylan, ceylan avcı yı bilir! ...

—Ağlar ceylan: ben sana ne ettim de ben sana.
—Bağırır avcı: aç çocuk; aç avcı bağırır.

Durur ceylan, öyle bir an: ceylan bir an, durur.
Büyür gözleri, koca koca gözleri büyür.

Kalbe nişan alır avcı, süzer nişan- kalbe
Tak diye kurşun atarak, kalbe diye tak.

Tek, vurmaz kurşun, ne olacak, vuramazsa tek
Zıplayacak, kaçacak, gidecek, zıplayacak.

Eve bom boş dönecek, dönecek bom boş eve
Et gerek çocuğa avcı, zulüm de gerek, et.

Küt küt sığar mı kalp, kurşunu taşır mı küt küt
Bakar yüreğe, kurşun kalır, yüreğe bakar...

Hırıl hırıl soluksuz, titreşir hırıl hırıl
Çatırdar, çalılar, Kurşun; çalılar-çatırdar.

Ölecek bilirler, biri, bilirler ölecek.
Bilir ki avcı; ceylan, ceylan avcı yı bilir!

Çarpar yüreğe, kayaya ve yüreğe çarpar
Ah alır avcı da, kurşun avcıda kalır -aah...

Köksal Kırılıoğlu

Çocukça

Gönül bazen, pek kanıyor canım
Bu kadarı da, safça hani
Bir endişe, birde korku
Gözde Çocukça bakış
Bir teselli, şükür,
Benden kötüsü
Nerde, hani.
Gönül bazen, pek kanıyor canım.

Köksal Kırılıoğlu

Çocuklara verin dünyayı

Dünyayı bir günlüğüne, çocuklara bırakın
Oynasınlar yorulup düşünceye dek, özgürce
Bozsunlar, kırsınlar yerlere çalıp, karışmayın
İşesinler hanlarımıza, saraylarımıza.

Bir tek günlüğüne de olsa, dünyadan el çekin
Bırakın dağılsınlar koşarak, ülkelere
Engeli yıkıp, geçsinler hudutlar arasından
Sen çilli, ben kepçe kulak, tutunsunlar el ele.

Orduları bir günlüğüne çocuklar yönetsin
Çocuklar birbiriyle, en fazla bir gün savaşır
Zıpızıpı olmayan söyler, bebek ile değişir
Yeter ki insan, birazcık masumiyet öğrensin.

Köksal Kırlioğlu

Gördüğün, en uzağa yürü...

Gördüğün en uzağa, Ufkun sonsuzluğuna
Denize karşı yürü, âlem denizdedir
Bir parçacık sudan, gördün neler oldu
Damla usaresin, ne olacaksın
Yürü, hayat denizde başladı
Git, hayatın derinliğine
Ufkun, sonsuzluğuna
Köksal, durma yürü
Gördüğün en uzağa, Ufkun sonsuzluğuna...

Köksal Kırlioğlu

Havva'dan beri

Saatlerdir susmadı, türküleri
Susmadı, kirkit tarak
Evde çocuk, evde koca
Ellerinde sancı, susmadı.

Zeynep,
Doğdu zayıf, cılız
İpeksi teni, meşin gibi kaygan
Üzerinde, sürgün
Elma kokusu.

O günden beri, bu tezgâhın başında
Ağlar, güler, oynar...

Annesinden kaldı, bu zanaat
Bu, mahcup gülümseyiş
Bu, kader
Onun da, annesinden
Taa ki, Havva annesinden beri.

Cennete, her meyveden var iken
Havva, en zor olanı seçmiş
Ve en zor olanlar ile yaşamayı
Adem'den, Havva'dan bu güne
Yasak ağaçtan kopmuş, elma.

Dünyanın merkezinden, tüm terazilere tecelli ediyor
O elmanın bir elmalık değeri...

Tartılarımızın, ölççeği
Yalnız demir bir ağırlık, ya da sayılarla belirli
Değeri ölçen, ağırlık...

Emek, zaman, kefedede yok
Mizan ölçmüş, değer biçmiş
On günlük çile, bir kilo tutmuş...

Beyler meclisinde, at süreni
İstikbal pahasına, düğme satanı
Akademide, kış büyüteni
Zeynep'in halısına, fiyat vermiş...

Ve şimdi ayakları altında, o halı
Üzerinde de
Hiç bilmediği bir etiket
Türküsüz
Teni, gibi
Yumuşak
İpeksi, meşin gibi kaygan.

Havva, elmayı kopardı koparalı
Zeynep, karın tokluğuna halı dokur

Tüccar tartısında, Zeynep'in
Bir gramlık değeri, yoktur...

Köksal Kırılıoğlu

Katliam

05.Mayıs.2009 bir çocuk feryat ediyor
Bizden ne istediler, bizden ne istediler
Ah bir bilsem çocuk, ne istediler
Bağırsam sen gibi, ağlayıp
Sizden ne istediler, sizden ne istediler.

Köksal Kırılıoğlu

Kedi sabah karşıma çıktı

Bu kedi, bende uyku bırakmaz
Yine, sabah karşıma çıktı
Benden, bir şeyler istedi
Sen ki, küçük çingene
Sen, insana muhtaç
Bir başına, yalnız
Dokuz, canlı
Yüzsüz
Dost
Bu kedi, bende uyku bırakmaz...

Köksal Kırlioğlu

Martı name

Ya kaçamamışlardı, esaretten
Yada semadan vazgeçememişlerdi
Belki sadece kalamadıkları içindi sükûnetle
Çıglıklarla, inlerlerdi
Bir umulmazdı yaraları.

İnsanlar, yürüyordu kordon boyunca
Gözler birbirinden farklı süzüyordu
Semayı
Birbirinden habersizdiler
Gökyüzüne tırmanan ırmak gibi
Birbirine karışan sözleriyle
Uzayan akışı, kalabalığın

Ve şarkılar vardı, gülüşler, serzenişler.

Çıglıklar, martıların arasında
Yankılanır
Gökte mavi, beyaz, iç içe girerde
Çalkalanır
Ağlamaklıyım, öylece durmuşum
Karşılarında
Ne görmüşsem, ne duymuşsam
Martıların arasında.

Onlar gibi sürgünüzde,
Telaş ondan mı dünyada
Çırpınıyoruz öyle ki
İç içe mi geçiyor rüya, yaşamda.

Kanadım yok, uçamam
Ben yere bağlanan mahkûmum
Martı gibi çıglık çıglık
Yanıp ağlanan, mahrumum.

Köksal Kırlioğlu

Mehmet'in ođlu

Mehmet'in ođlu
Sende gidersin bir gün
Gamsız, kedersiz
Umut kesilmişlerin yattığı
Kalabalık bir hastane odasında
Belki, yalnız...

İnsan ne yapıyorsa
Yalnız ölmek için yapıyor
Gözlerim şahit, hiçbir řey katmadan
Gördüm, öğrendim.
Çünkü hiçbir kitap, hiçbir öğretmen
Göstermedi, böyle derin
Karşımda, son nefesini çekenleri.

Bir perde, kapanıyor
Çünkü oyun, bitmiş artık
Kimse yokmuydu, izleyen
Heyecanlanan,
Islıkçalan,
Alkışlayan...

8.OCAK. 2004

Köksal Kırılıoğlu

Nisandır (SÜSLEME-Hat)

Nisandır; ihsan olan gönüllere, yağmur
İçinde her dem kütle, sesinde sükûn
Düşen her damla, canlıya kayradır
Renkler alır, öz niteliğince
Yükseltgenir, hava su olur
Çözen akla, kâmil denir
Yağmura, ağız açar
Kimi, inci yapar
Kimide, zehir
Nisandır; ihsan olan gönüllere, yağmur.

Köksal Kırlioğlu

Sarmaşık

Karşında dursam büsbütün
Ey,sarmaşık
Sarılırmıydın, biçare halime
Sarılırmıydın
-yalnızım
Kıvrınıp uzanırmıydın, kederime
Açarımıydın, sarı,beyaz.

-açarım, sarmaşık
-açarım, efkârlı
-kıvrılıpta, uzanırım
-biçare, halime.

Sarmaşık, mutlumuydun
gülümsüyor muydun;
zorlamıydı...

Bundansonra sarılmazsın,
Biliyorum;
Karşında dursam büsbütün.

Köksal Kırlioğlu